

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

**Виконавчий комітет
Кременчуцької міської ради
Кременчуцького району
Полтавської області**
площа Перемоги, 2, м. Кременчук,
Кременчуцький район,
Полтавська область, 39600

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Кременчуцької міської ради Кременчуцького району Полтавської області «Про встановлення туристичного збору на території Кременчуцької міської територіальної громади» (далі – проект рішення 1), «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на території Кременчуцької міської територіальної громади» (далі – проект рішення 2), «Про встановлення ставок єдиного податку на території Кременчуцької міської територіальної громади» (далі – проект рішення 3), «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку у 2022 році» (далі – проект рішення 4), «Про встановлення річного розміру орендної плати за земельні ділянки» (далі – проект рішення 5), «Про затвердження Правил розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності на об'єктах благоустрою на території Кременчуцької міської територіальної громади» (далі – проект рішення 6), «Про затвердження Порядку визначення обсягів пайової участі (внеску) власників тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності в утриманні об'єктів благоустрою населених пунктів Кременчуцької міської територіальної громади» (далі – проект рішення 7), «Про затвердження Положення про порядок проведення інвестиційних конкурсів» (далі – проект рішення 8), «Про затвердження Правил благоустрою території населених пунктів на території Кременчуцької міської територіальної громади» (далі – проект рішення 9), «Про затвердження Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності для оцінки майна комунальної власності Кременчуцької міської територіальної громади» (далі – проект рішення 10), «Про затвердження Порядку надання орендарю згоди на здійснення невід'ємних поліпшень орендованого комунального майна Кременчуцької міської ради Кременчуцького району Полтавської області» (далі – проект рішення 11).

Вих №3357/0/20-21 від 09.06.2021 ти, що надані до них листом

30 0221014398 00001

АСУД "ДОК ПРОФ З"

ВІХ №3357/0/20-21 від 09.06.2021
Кучер Олексій Володимирович
КЕП Кучер Олексій Володимирович
58E2D9E7F900307B040000003BF53000408B8E00

виконавчого комітету Кременчуцької міської ради Кременчуцького району Полтавської області від 07.05.2021 № 01-32/623.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної депутатської комісії з питань промисловості, будівництва, підприємницької діяльності, побутового, торговельного обслуговування та регуляторної політики щодо регуляторного впливу та аналізів регуляторного впливу до проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Податковий кодекс України (далі – Кодекс) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків і зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно із пунктом 12.3 статті 12 Кодексу сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів та податкових пільг зі сплати місцевих податків і зборів до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та/або зборів, та про внесення змін до таких рішень. Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному Кодексом.

Щодо проекту рішення 1

Згідно із підпунктом 12.3.2 пункту 12.3 статті 12 Кодексу при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та/або зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначенні статтею 7 Кодексу.

Водночас, у додатку 1 до проекту рішення 1 при визначенні елементів туристичного збору додатково визначаються елементи, не передбачені статтею 7 Кодексу (наприклад контроль), що не узгоджується з наведеними вище вимогами Кодексу. Отже, пропонуємо з додатка 1 до проекту рішення 1 виключити елементи туристичного збору, не передбачені вимогами статті 7 Кодексу.

Щодо проекту рішення 2

Пропонуємо у додатку 1 до проекту рішення 2 врахувати вимоги підпункту 266.2.2. пункту 266.2. статті 266 Кодексу, яким визначений перелік об'єктів, що не є об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Щодо проекту рішення 4

1. Пропонуємо у додатках 1 та 2 до проекту рішення 4 врахувати вимоги статей 282 та 283 Кодексу, якими визначені переліки пільг щодо сплати податку для юридичних осіб та земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню земельним податком.

Пунктом 274.1 статті 274 Кодексу визначено, що ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для лісових земель - не більше 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

У додатку 1 до проекту рішення 4 пропонуємо врахувати вимоги пункту 274.1 статті 274 Кодексу.

2. Додатком 3 до проекту рішення 4 затверджується перелік пільг для фізичних та юридичних осіб, наданих відповідно до пункту 284.1 статті 284 Кодексу, із сплати земельного податку. Разом з тим, норми додатка 3 до проекту рішення частково дублюють пільги для фізичних і юридичних осіб, визначені статтями 281, 282 Кодексу. Пропонуємо із додатка 3 до проекту рішення виключити пільги, передбачені статтями 281, 282 Кодексу, залишивши пільги, що надаються міською радою відповідно до пункту 284.1 статті 284 Кодексу.

3. Законом України від 19.12.2017 № 2249-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» у назві Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» слово «інвалідів» замінено словами «осіб з інвалідністю».

Тому, додаток 3 до проекту рішення 4 пропонуємо привести у відповідність до вимог підпункту 281.1.1 пункту 281.1 статті 281 Кодексу та підпункту 282.1.2 пункту 282.1 статті 282 Кодексу.

Щодо проекту рішення 6

Проектом рішення 6 пропонується затвердити Правила розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності на об'єктах благоустрою на території Кременчуцької міської територіальної громади (далі – проект Правил).

Відповідно до частини четвертої статті 28 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності здійснюється в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері містобудування.

Порядок розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності затверджений наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 21.10.2011 № 244 (далі – Порядок № 244).

Пунктом 1.7 Порядку № 244 передбачено, що розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності під час проведення ярмарок, державних та місцевих святкових, урочистих масових заходів на строк проведення таких заходів здійснюється у порядку, встановленому органами місцевого самоврядування.

Враховуючи вищенаведене, законодавством не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування щодо встановлення додаткових вимог до визначеного законодавством Порядку розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, за винятком випадків, коли розміщення тимчасових споруд здійснюється під час проведення ярмарок, державних та місцевих святкових, урочистих масових заходів на строк проведення таких заходів.

Водночас проект Правил потребує приведення у відповідність до вимог чинного законодавства України, зокрема Порядку № 244, у такому.

1. Пропонуємо виключити з проекту Правил визначення термінів, які не передбачені Порядком № 244 (наприклад: майданчик для харчування біля стаціонарного закладу ресторанного господарства, стаціонарний та пересувний майданчики для харчування, тимчасові торговельні ряди, пайова участь (внесок) тощо) та, відповідно, пропонуємо виключити зміст розділів, які вимагають їх застосовування (зокрема, передбачені пунктом 5.8 розділу 5, розділом 6).

2. Пунктами 1.3.1-1.3.3 розділу 1 проекту Правил передбачено необхідність рішення виконавчого комітету про погодження розміщення пересувних тимчасових споруд, пунктами 5.7, 5.8 розділу 5 – погодження розміщення на об'єктах благоустрою пересувних тимчасових споруд для здійснення святкової торгівлі та надання послуг у сфері розваг.

Разом з тим, відповідно до пункту 2.1 розділу 2 Порядку № 244 підставою для розміщення тимчасових споруд є паспорт прив'язки тимчасових споруд.

Звертаємо увагу, що відповідно до частини першої статті 4 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються, зокрема, необхідність одержання документів дозвільного характеру та їх види; дозвільний орган, уповноважений видавати документ дозвільного характеру; вичерпний перелік підстав для відмови у видачі, переоформлення, анулювання документа дозвільного характеру; перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності.

Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності (далі – Перелік) затверджений Законом України від 19.05.2011 № 3392-VI.

Законом № 3392-VI забороняється вимагати від суб'єктів господарювання отримання документів дозвільного характеру, які не внесені до Переліку, затвердженого цим Законом.

Отже, пропонуємо зазначені пункти розділу 1 проекту Правил привести у відповідність до пункту 2.1 розділу II Порядку № 244 та виключити необхідність отримання будь-яких погоджень та рішень, не передбачених законодавством.

3. Враховуючи те, що відповідно до вимог статті 34 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» (далі – Закон про благоустрій) правила благоустрою території населеного пункту розробляються на підставі Типових правил благоустрою території населеного пункту для всіх сіл, селищ, міст і затверджуються відповідними органами місцевого самоврядування, пропонуємо розділ 4 проекту Правил, яким встановлюються вимоги до розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності на об'єктах благоустрою, виключити, як такі, що не є предметом регулювання проекту Правил.

4. Розділом 5 проекту Правил, зокрема передбачається, що для здійснення тимчасової (святкової) виносної дрібно-роздрібною торгівлі та для здійснення надання послуг у сфері розваг суб'єкт господарювання подає копію витягу з Єдиного державного реєстру юридичних та фізичних осіб-підприємців та заяву про укладення договору пайової участі (внеску) в утриманні об'єктів благоустрою.

Абзацом першим частини сьомої статті 11 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» визначено, що державні органи, у тому числі суди, органи Національної поліції, органи прокуратури, органи Служби безпеки України, а також органи місцевого самоврядування та їх посадові особи безоплатно отримують відомості з Єдиного державного реєстру з метою здійснення ними повноважень, визначених законом, виключно в електронній формі через портал електронних сервісів у порядку, визначеному Міністерством юстиції України в порядку надання відомостей з Єдиного державного реєстру, крім випадків, передбачених цим Законом.

Враховуючи викладене, пропонуємо вимогу розділу 5 проекту Правил щодо необхідності подання суб'єктом господарювання копії виписки з Єдиного

державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань виключити.

Також пропонуємо виключити положення розділу 5 проекту Правил щодо будь-яких погоджень, не передбачених законами.

Статтею 10 Закону про благоустрій до повноважень виконавчих органів міських рад віднесено, зокрема, визначення обсягів пайової участі власників тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення в утриманні об'єктів благоустрою.

Однак, відповідно до частини четвертої статті 15 Закону про благоустрій, власник тимчасової споруди торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення, розташованої на території об'єкта благоустрою державної та комунальної власності, зобов'язаний забезпечити належне утримання прилеглої до тимчасової споруди території або може брати пайову участь в утриманні цього об'єкта благоустрою на умовах договору, укладеного із підприємством або балансоутримувачем.

Таким чином, власник тимчасової споруди самостійно обирає спосіб забезпечення належного утримання прилеглої до тимчасової споруди території, і як варіант, може заключити договір щодо пайової участі в утриманні об'єкта благоустрою із підприємством або балансоутримувачем.

Тому, пропонуємо доопрацювати розділ 5 проекту Правил з врахуванням того, що сплата пайової участі (внеску) суб'єктами господарювання є добровільною.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проект Правил до вимог чинного законодавства України.

Щодо проекту рішення 7

Проектом рішення 7 пропонується затвердити Порядок визначення обсягів пайової участі (внеску) власників тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності в утриманні об'єктів благоустрою населених пунктів Кременчуцької міської територіальної громади (далі – проект Порядку 1).

Відповідно до преамбули, проект рішення 7 розроблений відповідно до Закону України «Про благоустрій населених пунктів», наказів Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 21.10.2011 № 244 та від 27.11.2017 № 310, керуючись Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та статтями 25, 26, 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Відповідно до вимог пункту 10 частини другої статті 10 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» (далі – Закон про благоустрій) до повноважень виконавчих органів міських рад належить визначення обсягів пайової участі власників тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення в утриманні об'єктів благоустрою.

Пунктом 2.11 проекту Порядку 1 встановлено, що суб'єктам господарювання забороняється встановлювати (розміщувати) тимчасові споруди для провадження підприємницької діяльності без наявності укладеного договору на пайову участь в утриманні об'єктів благоустрою та сплати пайової участі.

Однак, відповідно до вимог частини четвертої статті 15 Закону про благоустрій власник тимчасової споруди торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення, розташованої на території об'єкта благоустрою комунальної власності, зобов'язаний забезпечити належне утримання прилеглої до тимчасової споруди території або може брати пайову участь в утриманні цього об'єкта

благоустрою на умовах договору, укладеного із підприємством або балансоутримувачем.

Також, відповідно до абзацу шостого частини четвертої статті 36 Закону про благоустрій власник тимчасової споруди торговельного, побутового, соціально-культурного чи іншого призначення, розташованої на території об'єкта благоустрою комунальної власності, на умовах договору, укладеного із підприємством або балансоутримувачем об'єкта благоустрою, може фінансувати утримання прилеглої до тимчасової споруди території шляхом оплати пайової участі з утримання в належному стані об'єкта благоустрою.

Враховуюче зазначене, пропонуємо врахувати у проекті Порядку вимоги частини четвертої статті 15 та абзацу шостого частини четвертої статті 36 Закону про благоустрій.

Додатком 1 до проекту рішення 7 пропонується затвердити Договір щодо пайової участі в утриманні об'єкта благоустрою (далі – проект Договору).

Відповідно до абзацу другого частини четвертої статті 15 Закону про благоустрій Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України затверджений Типовий договір щодо пайової участі в утриманні об'єкта благоустрою (наказ Мінрегіонбуду від 12.11.2013 № 537).

Пропонуємо привести у відповідність до вимог наказу № 537 зміст розділу III «Відповідальність сторін за невиконання умов Договору», розділу VI «Строк дії Договору» та розділу VIII «Прикінцеві положення» проекту Договору.

Щодо проекту рішення 8

Проектом рішення 8 пропонується затвердити Положення про порядок проведення інвестиційних конкурсів.

Відповідно до преамбули, проект рішення 8 розроблений відповідно до законів України «Про інвестиційну діяльність», «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», керуючись статтями 25, 26, 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Проте, за результатами аналізу положень чинного законодавства України, зокрема тих, що наведені у преамбулі до проекту рішення 8 встановлено, що чинним законодавством України не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування щодо затвердження нормативно-правових актів, які встановлюють процедуру проведення інвестиційних конкурсів у населеному пункті.

Крім цього, Законом України від 18.09.1991 № 1560 «Про інвестиційну діяльність» (далі – Закон № 1560) визначені загальні правові, економічні та соціальні умови інвестиційної діяльності на території України. Він спрямований на забезпечення рівного захисту прав, інтересів і майна суб'єктів інвестиційної діяльності незалежно від форм власності, а також на ефективне інвестування економіки України, розвитку міжнародного економічного співробітництва та інтеграції.

Відповідно до вимог частини сьомої статті 2 Закону № 1560 місцеве інвестування та підтримка реалізації інвестиційних проектів за рахунок коштів місцевого бюджету та/або кредитів (позик), залучених під місцеві гарантії, здійснюються в порядку, встановленому органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, відповідно до вимог бюджетного законодавства.

Відповідно до вимог статті 16 Закону № 1560 Верховна Рада Автономної Республіки Крим та органи місцевого самоврядування у межах своїх повноважень здійснюють регулювання інвестиційної діяльності на своїй території, в тому числі шляхом погодження питань про створення виробничих і соціальних об'єктів, використання природних ресурсів суб'єктами інвестиційної діяльності.

Відповідно до вимог статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Підсумовуючи вищенаведене, проект рішення 8 не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми, та принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо проекту рішення 9

Проектом рішення 9 передбачається затвердити Правила благоустрою території населених пунктів на території Кременчуцької міської територіальної громади (далі – проект Правил).

Закон України «Про благоустрій населених пунктів» (далі – Закон про благоустрій) визначає правові, економічні, екологічні, соціальні та організаційні засади благоустрою населених пунктів і спрямований на створення умов, сприятливих для життєдіяльності людини.

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 10 Закону про благоустрій до повноважень сільських, селищних і міських рад у сфері благоустрою населених пунктів належить затвердження правил благоустрою територій населених пунктів.

Згідно із частиною першою статті 34 Закону про благоустрій правила благоустрою населеного пункту – це нормативно-правовий акт, яким установлюються вимоги щодо благоустрою території населеного пункту.

Правила розробляються на підставі Типових правил благоустрою території населеного пункту для всіх сіл, селищ, міст і затверджуються відповідними органами місцевого самоврядування.

Типові правила розробляються та затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Типові правила благоустрою території населеного пункту затверджені наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 27.11.2017 № 310 (zareestrovaniy v Ministerstvi yustitsii Ukraini 18.12.2017 za № 1529/31397) (далі – Типові правила).

Типові правила включають:

- 1) порядок здійснення благоустрою та утримання територій об'єктів благоустрою;
- 2) вимоги до впорядкування територій підприємств, установ, організацій;
- 3) вимоги до утримання зелених насаджень на об'єктах благоустрою - територіях загального користування;
- 4) вимоги до утримання будівель і споруд інженерного захисту території;
- 5) вимоги до санітарного очищення території;

- б) розміри меж прилеглої до підприємств, установ та організацій території у числовому значенні;
- 7) порядок розміщення малих архітектурних форм;
- 8) порядок здійснення самоврядного контролю у сфері благоустрою населених пунктів;
- 9) інші вимоги, передбачені цим та іншими законами.

Пунктом 3 типових правил визначено, що ці Типові правила є підставою для розроблення і затвердження органами місцевого самоврядування правил благоустрою населеного пункту відповідно до статті 34 Закону про благоустрій. У разі, якщо відповідною сільською, селищною або міською радою не прийнято рішення про затвердження правил благоустрою населеного пункту, застосовуються ці Типові правила.

Виходячи з положень Закону про благоустрій, проекти рішень органів місцевого самоврядування, якими затверджуються правила благоустрою, за своїм змістовним наповненням мають відповідати Типовим правилам.

Разом з тим, структура та наповнення проекту Правил не узгоджується з положеннями Закону про благоустрій та вимогами Типових правил і містять положення, що не є предметом регулювання цих правил.

Отже, пропонуємо проект Правил привести у відповідність до вимог Типових правил шляхом виключення положень, які не передбачені Типовими правилами, а зміст розділів проекту Правил, які є предметом регулювання цих правил благоустрою, привести у відповідність до вимог відповідних розділів Типових правил.

1. Пункт 1.1 проекту Правил пропонуємо привести у відповідність до пункту 1 розділу I Загальні положення, яким передбачається, що Типові правила установлюють вимоги щодо благоустрою території населеного пункту.

2. У пункті 2.1 проекту Правил пропонуємо виключити визначення «благоустрій населених пунктів», оскільки воно дублюється з пунктом 1.3 розділу I проекту Правил.

3. Зміст та наповнення розділів II, IV, VI, VIII, IX проекту Правил пропонуємо привести у відповідність до вимог відповідних розділів Типових правил, шляхом виключення положень та розділів (розділ XI проекту Правил), що не передбачені Типовими правилами та включення положень, що цими правилами передбачені.

4. Проектом Правил передбачено необхідність наявності дозволів, висновків, погоджень та рішень наприклад: дозвіл на усунення наслідків аварій (аварійні роботи) на об'єктах благоустрою (пункт 2.4.5 розділу II); висновок щодо можливості, доцільності та строків користування об'єктом благоустрою; (пункт 2.5.7 розділу II); рішення виконавчого комітету щодо закріплення за суб'єктами територій, об'єктів та елементів благоустрою (пункт 2.5.8.1 розділу II); дозволи/погодження на розташування будівель, споруд торговельного соціально-культурного, спортивного та іншого призначення (пункт 2.6 розділу II), дозвіл на виконання земляних, будівельних та інших робіт, дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря (пункт 2.7 розділу II); погодження на фарбування монументів, пам'ятників, скульптурних зображень (пункт 2.8.5 розділу II); погодження центрального органу виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини на розміщення реклами на фасадах пам'яток національного значення, будинків, що знаходяться в межах зон охорони цих пам'яток; погодження органу обласної державної адміністрації на розміщення реклами на фасадах пам'яток

місцевого значення (пункт 2.8.7 розділу II); рішення виконавчого комітету Кременчуцької міської ради на встановлення подовженого або цілодобового режиму роботи магазинів, які розташовані в житлових будинках (пункт 11.1.10 розділу XI); рішення виконавчого комітету Кременчуцької міської ради на розміщення пересувних тимчасових споруд для здійснення торгівлі та надання послуг у сфері розваг під час святкових заходів та виставково-ярмаркових заходів (пункт 11.2.2 розділу XI); погодження на тимчасове розміщення сцен, стендів, обладнання, механізмів і конструкцій, павільйонів, тентів тощо на період проведення виставочних, рекламних, концертних, розважальних та інших масових заходів (пункт 11.2.6 розділу XI); погодження на встановлення точки торгівлі з лотків, автомобілів, причепів, столиків, візків (пункт 11.3.3 розділу XI) тощо.

Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про дозвільну систему) визначає правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності і встановлює порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру та адміністраторів.

Відповідно до частини першої статті 4 Закону про дозвільну систему виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються, зокрема, необхідність одержання документів дозвільного характеру та їх види; дозвільний орган, уповноважений видавати документ дозвільного характеру; вичерпний перелік підстав для відмови у видачі, переоформлення, анулювання документа дозвільного характеру; перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності.

Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності затверджений Законом України від 19.05.2011 № 3392-VI «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (далі – Закон № 3392-VI).

Також, Законом № 3392-VI забороняється вимагати від суб'єктів господарювання отримання документів дозвільного характеру, які не внесені до Переліку, затвердженого цим Законом.

Відповідно до частини третьої статті 34 Закону № 2807 правила не можуть передбачати обов'язок фізичних і юридичних осіб щодо отримання будь-яких дозволів, погоджень або інших документів дозвільного характеру, а також повноважень органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, підприємств, установ, організацій, утворених такими органами, видавати зазначені документи.

Отже, пропонуємо виключити необхідність наявності дозволів та погоджень по тексту проекту Правил.

5. Пунктом 2.9.7 розділу II проекту Правил передбачене посилання на ДСТУ 2734 «Огородження дорожнє тросового типу. Загальні технічні умови» та ДСТУ 2735-94 «Огородження дорожні і напрямні пристрої. Правила застосування. Вимоги безпеки дорожнього руху», що втратили чинність, у зв'язку з набранням чинності ДСТУ Б В.2.3-25:2009 «Огородження дорожнє тросового типу. Загальні технічні умови» та ДСТУ 8751:2017 «Безпека дорожнього руху. Огородження дорожні і напрямні пристрої. Правила використання. Загальні технічні вимоги» відповідно.

Тому, пропонуємо доопрацювати зазначений пункт з посиланням на чинні нормативно-правові акти.

6. Пунктом 2.13 розділу II проекту Правил передбачається, що розміщення дитячих, спортивних та інших майданчиків здійснюється згідно з проектом, розробленим проектними установами (проектантом), які мають відповідну ліцензію.

Питання ліцензування регулюються Законом України від 02.03.2015 № 222-VIII «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі – Закон № 222-VIII).

Статтею 7 Закону № 222 визначається перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню. Тому, пропонуємо положення щодо ліцензування проектних робіт виключити.

Щодо проекту рішення 10

Проектом рішення 10 планується затвердити Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності для оцінки майна комунальної власності Кременчуцької міської територіальної громади.

Відповідно до преамбули, проект рішення 10 розроблений відповідно до законів України «Про засади державної регуляторної політики в сфері господарської діяльності», «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», Методики оцінки майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.2003 № 1891, керуючись статтями 26, 29, 60 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Статтею 25 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що сільські, селищні, міські ради правомочні розглядати і вирішувати питання, віднесені Конституцією України, цим та іншими законами до їх відання.

Закон України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (далі – Закон про оцінку майна) визначає правові засади здійснення оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності в Україні, її державного та громадського регулювання, забезпечення створення системи незалежної оцінки майна з метою захисту законних інтересів держави та інших суб'єктів правовідносин у питаннях оцінки майна, майнових прав та використання її результатів.

Статтею 9 Закону про оцінку майна визначено, що методичне регулювання оцінки майна здійснюється у відповідних нормативно-правових актах з оцінки майна: положеннях (національних стандартах) оцінки майна, що затверджуються Кабінетом Міністрів України, методиках та інших нормативно-правових актах, які розробляються з урахуванням вимог положень (національних стандартів) і затверджуються Кабінетом Міністрів України або Фондом державного майна України.

Відповідно до статті 10 Закону про оцінку майна, оцінка майна проводиться на підставі договору між суб'єктом оціночної діяльності – суб'єктом господарювання та замовником оцінки або на підставі ухвали суду про призначення відповідної експертизи щодо оцінки майна.

У випадках, визначених нормативно-правовими актами з оцінки майна, які затверджуються Кабінетом Міністрів України, суб'єкти оціночної діяльності – органи державної влади та органи місцевого самоврядування здійснюють оцінку майна самостійно на підставі наказу керівника. При цьому, якщо законодавством передбачена обов'язковість проведення незалежної оцінки майна, органи державної влади та органи місцевого самоврядування виступають замовниками проведення такої оцінки майна шляхом укладання договорів з суб'єктами оціночної діяльності

– суб'єктами господарювання, визначеними на конкурсних засадах у порядку, встановленому законодавством.

Відповідно до пункту 18 Методики оцінки майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.2003 № 1891 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 25.11.2015 № 1033), для проведення незалежної оцінки майна суб'єкти оціночної діяльності – суб'єкти господарювання відбираються органами приватизації у випадках:

- приватизації (корпоратизації), крім випадку підготовки до приватизації та продажу пакетів акцій на міжнародних фондових ринках радниками;
- внесення державного або комунального майна, у тому числі земельних ділянок, до статутних капіталів господарських товариств, холдингових компаній, у тому числі державних холдингових компаній, якщо орган приватизації є засновником такої компанії;
- повернення об'єктів приватизації у державну власність, у тому числі визначення розміру збитків, що призвели до завдання майнової шкоди державі;
- визначення розміру компенсації органу приватизації вартості акцій (часток, паїв) у разі неможливості їх отримання;
- визначення необхідності, розміру та виду майнового забезпечення під час надання кредитів (позик), залучених державою або під державні гарантії.

Відбір суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання здійснюється на конкурсних засадах у порядку, що встановлюється Фондом державного майна України.

В інших випадках, проведення незалежної оцінки майна відповідно до вимог цієї Методики, відбір суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання здійснюється замовником такої оцінки самостійно.

Водночас, Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, яке затверджене наказом Фонду державного майна України 31.12.2015 № 2075, встановлює процедуру конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності – суб'єктів господарювання, визнаних такими згідно із Законом України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»; суб'єктів оціночної діяльності у сфері оцінки земель, визнаних такими згідно із Законом України «Про оцінку земель».

Закон України «Про публічні закупівлі» установлює правові та економічні засади здійснення закупівель товарів, робіт і послуг для забезпечення потреб держави та територіальної громади. Цей Закон, відповідно до абзаців другого та третього частини першої статті 3, застосовується до замовників, за умови, що вартість предмета закупівлі товару (товарів), послуги (послуг) дорівнює або перевищує 200 тисяч гривень, а робіт – 1,5 мільйона гривень, а також до замовників, які здійснюють діяльність в окремих сферах господарювання, за умови, що вартість предмета закупівлі товару (товарів), послуги (послуг) дорівнює або перевищує 1 мільйон гривень, а робіт – 5 мільйонів гривень.

У разі здійснення закупівель товарів, робіт і послуг, вартість яких не перевищує 50 тисяч гривень, замовник повинен дотримуватися принципів здійснення публічних закупівель та може використовувати електронну систему закупівель, у тому числі електронні каталоги для закупівлі товарів. У разі здійснення таких закупівель без використання електронної системи закупівель замовник обов'язково оприлюднює в електронній системі закупівель відповідно

до статті 10 цього Закону звіт про договір про закупівлю, укладений без використання електронної системи закупівель.

Тобто, замовник самостійно приймає рішення про використання електронної системи закупівель у зазначеному випадку.

Відповідно до частини четвертої статті 3 Закону України «Про публічні закупівлі» відносини, пов'язані із сферою публічних закупівель, регулюється виключно цим Законом і не можуть регулюватися іншими законами, крім випадків, встановлених цим Законом.

Водночас, на сьогодні чинним законодавством України не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування затверджувати власні положення (порядки) з питань проведення конкурсних відборів суб'єктів оціночної діяльності для оцінки майна комунальної власності територіальної громади населеного пункту. Відповідно до вимог статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Підсумовуючи вищенаведене, проект рішення 10 не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми, та принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо проекту рішення 11

Проектом рішення 11 планується затвердити Порядок надання орендарю згоди на здійснення невід'ємних поліпшень орендованого комунального майна Кременчуцької міської територіальної громади (далі – проекту Порядку 2).

Відповідно до вимог статті 18 Закону України від 18.01.2018 № 2269-VIII «Про приватизацію державного і комунального майна» надання згоди орендодавця на здійснення невід'ємних поліпшень здійснюється в порядку, визначеному Фондом державного майна України або місцевою радою. Порядок надання орендарю згоди орендодавця державного майна на здійснення невід'ємних поліпшень орендованого державного майна затверджений наказом Фонду державного майна України від 25.05.2018 № 686 (далі – Наказ № 686).

Враховуючи зазначене, пропонуємо редакційно доопрацювати проект Порядку з метою приведення його змісту до вимог Наказу № 686.

Підсумовуючи зазначене, проекти рішень не узгоджуються із вимогами статті 4 Закону, а саме з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Надані розробником аналізи регуляторного впливу до проектів рішень 1-7, 9, 11 (далі – АРВ), зокрема їх зміст та наповнення не у повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

У розділах III АРВ розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не проаналізував вигоди і витрати суб'єктів господарювання, не навів жодних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як

внаслідок впровадження проектів рішень, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

При визначенні у розділах IV АРВ альтернативних способів досягнення цілей розробник обмежився текстовим описом вигод і витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. Розробником не наведені розрахунки витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проектів рішень, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Беручи до уваги те, що розробка проектів рішень спрямована, зокрема на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У розділах V АРВ розробником не описаний механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Одночасно зазначаємо, що відповідно до вимог пункту 10 Методики прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом. Розділи VIII АРВ заповнені з недотриманням вимог пункту 10 Методики. Так, розробником не наведені усі обов'язкові показники результативності регуляторних актів у грошовому (кількісному) вимірі.

Окремо наголошуємо, що розділи III АРВ до проектів рішень 2 та 11 не наповнені інформацією про суб'єктів господарювання, на яких справлятимуть вплив дані проекти рішень.

Відсутній розрахунок витрат на одного суб'єкта господарювання середнього підприємництва до проекту рішення 6, що суперечить інформації, наведеній у таблиці «Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання» розділу III АРВ цього проекту рішення.

При здійсненні у АРВ до проектів рішень розрахунку витрат на одного суб'єкта малого підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта, згідно із додатком 4 до Методики, до адміністративних витрат суб'єктів малого та мікропідприємництва віднесені, зокрема витрати, пов'язані із поданням звітності державним органам і проведення перевірок.

Звертаємо увагу, що відповідно до вимог Кодексу до повноважень органів місцевого самоврядування віднесено виключно встановлення ставок місцевих податків та пільг зі сплати місцевих податків і зборів. Процедури обліку платників

податків, проведення перевірок, звітування тощо встановлюються Кодексом та не потребують розрахунку в АРВ.

В АРВ до проекту рішення 5 не проведений розрахунок витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва.

Одночасно зазначаємо, якщо питома вага суб'єктів малого підприємництва (малих та мікропідприємств разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, перевищує 10 відсотків, необхідно здійснити розрахунок витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва, згідно із додатком 4 до Методики (Тест малого підприємництва).

Враховуючи зазначене, у зв'язку з неналежною підготовкою АРВ, зокрема з відсутністю у них усієї необхідної інформації, числових даних та розрахунків, розробником не доведена відповідність проектів рішень принципам державної регуляторної політики, зокрема таким, як збалансованість – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективність – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи вищевикладене, пропонуємо привести проекти рішень Кременчуцької міської ради Кременчуцького району Полтавської області «Про встановлення туристичного збору на території Кременчуцької міської територіальної громади», «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на території Кременчуцької міської територіальної громади», «Про встановлення ставок єдиного податку на території Кременчуцької міської територіальної громади», «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку у 2022 році», «Про встановлення річного розміру орендної плати за земельні ділянки», «Про затвердження Правил розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності на об'єктах благоустрою на території Кременчуцької міської територіальної громади», «Про затвердження Порядку визначення обсягів пайової участі (внеску) власників тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності в утриманні об'єктів благоустрою населених пунктів Кременчуцької міської територіальної громади», «Про затвердження Правил благоустрою території населених пунктів на території Кременчуцької міської територіальної громади», «Про затвердження Порядку надання орендарю згоди на здійснення невід'ємних поліпшень орендованого комунального майна Кременчуцької міської ради Кременчуцького району Полтавської області» у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих зауважень і пропозицій, а аналізу регуляторного впливу до проектів рішень 1-7, 9, 11 – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результатами розгляду цього листа поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Олексій КУЧЕР

